

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. lapkričio 8 d.*

„Reglamentas Nr. 407/2010/ES — Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė — Įgyvendinimo sprendimas 2011/77/ES — Europos Sąjungos finansinė pagalba Airijai — Nacionalinių bankų rekapitalizavimas — Bendrovių teisė — Antroji direktyva 77/91/EEB — 8, 25 ir 29 straipsniai — Banko rekapitalizavimas priėmus nutartį dėl teismo nurodymo — Įstatinio kapitalo padidinimas nesant visuotinio susirinkimo sprendimo ir nepasiūlius esamiems akcininkams pirmumo teise įsigyti išleistų akcijų — Naujų akcijų išleidimas mažesne kaina nei jų nominali vertė“

Byloje C-41/15

dėl *High Court* (Aukštasis Teismas, Airija) 2014 m. gruodžio 2 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. vasario 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gerard Dowling,

Padraig McManus,

Piotr Skoczylas,

Scotchstone Capital Fund Limited

prieš

Minister for Finance,

dalyvaujant

Permanent TSB Group Holdings plc, ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent Group Holdings plc*,

Permanent TSB plc, ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent plc*,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič ir T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Toader, M. Safjan, C. G. Fernlund, C. Vajda ir S. Rodin,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- paties G. Dowling ir jam atstovaujančių solisitoriaus G. Rudden ir SC N. Travers,
- paties P. McManus ir jam atstovaujančių solisitoriaus G. Rudden ir SC N. Travers,
- paties P. Skoczylas,
- *Scotchstone Capital Fund Limited*, atstovaujamos solisitorių S. O'Donnell ir J. Flynn,
- *Permanent TSB Group Holdings plc*, ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent Group Holdings plc*, ir *Permanent TSB plc*, ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent plc*, atstovaujamų solisitorių C. MacCarthy, A. Walsh, SC P. Gallagher ir baristerės C. Geoghegan,
- Airijos, atstovaujamos A. Joyce, L. Williams ir E. Creedon, padedamų BL A. O'Neill ir SC E. McCullough,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
- Kipro vyriausybės, atstovaujamos E. Zachariadou ir D. Kalli,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J.-P. Keppenne, H. Støvlbæk, L. Flynn ir A. Steiblytės,

susipažinęs su 2016 m. birželio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš [SESV 54 straipsnio] antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendrovės steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 26, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 8, toliau - Antroji direktyva) 8, 25 ir 29 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas ir *Scotchstone Capital Fund Limited* (toliau – *Scotchstone*) ginčą su *Minister for Finance* (finansų ministras, Airija, toliau – ministras) dėl 2011 m. liepos 26 d. *High Court* (Aukštasis Teismas, Airija) priimtos nutarties dėl teismo nurodymo (toliau – nutartis dėl nurodymo), kuria bendrovei, kurios nariai ir akcininkai yra ieškovai pagrindinėje byloje, nurodyta padidinti įstatinį kapitalą ir ministro naudai išleisti naujų akcijų mažesne kaina nei jų nominali vertė.

Teisinis pagrindas

Sajungos teisė

Antroji direktyva

- 3 Antrosios direktyvos antra konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„kadangi, norint užtikrinti minimalią lygiavertę ribotos turtinės atsakomybės akcinių bendrovių akcininkų ir kreditorių apsaugą, itin svarbu yra suderinti nacionalines nuostatas dėl jų kapitalo kaupimo ir palaikymo, didinimo arba mažinimo“.

- 4 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Akcijos negali būti išleistos žemesnės nei jų nominali vertė kainos arba, jei nominalios vertės nėra, jų buhalterinės vertės.“

- 5 Minėtos direktyvos 25 straipsnyje numatyta:

„1. Sprendimai dėl kapitalo padidinimo turi būti priimti visuotiniame susirinkime. Tokie sprendimai ir pasirašytojo kapitalo padidėjimas skelbiami <...>

2. Tačiau įstatai, įregistravimo dokumentas ar visuotinis susirinkimas, kurio sprendimas turi [būti] skelbiamas pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytas taisykles, gali leisti didinti pasirašytąjį kapitalą iki didžiausios sumos, kuri juose nustatyta atsižvelgiant į bet kokią teisės aktais nustatytą maksimalų dydį. Jei galima, įgaliojotas bendrovės organas priima sprendimą dėl pasirašytojo kapitalo didinimo iki nustatytos ribos. Tokio organo įgaliojimai šiuo klausimu galioja ne ilgiau kaip penkerius metus ir gali būti vieną ar daugiau kartų pratęsti visuotinio susirinkimo sprendimu kiekvieną kartą ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui.

3. Jei yra keletas klasių akcijos, priimant 1 dalyje nurodytą visuotinio susirinkimo sprendimą dėl kapitalo didinimo arba suteikiant 2 dalyje nurodytą leidimą didinti kapitalą, bent jau kiekvienos klasės akcijų savininkai, kurių teisėms tas sandoris daro poveikį, balsuoja atskirai.

4. Šis straipsnis taikomas visų vertybinių popierių, kurie gali būti konvertuojami į akcijas ar suteikia teisę pasirašyti akcijas, išleidimui, bet ne tokių vertybinių popierių konvertavimui ar pasinaudojimui teise pasirašyti.“

- 6 Antrosios direktyvos 29 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai kapitalas didinamas išleidžiant akcijas už mokesčių grynaisiais pinigais, pirmenybės teisę jas įsigyti turi bendrovės akcininkai proporcingai jų turimai kapitalo daliai.

<...>

4. Pirmenybės teisė įsigyti akcijas negali būti apribota arba panaikinta bendrovės įstatais arba įregistravimo dokumentu. Tačiau tai galima padaryti visuotinio susirinkimo sprendimu. Iš administracijos arba valdymo organo yra reikalaujama pateikti tokiame susirinkime raštišką ataskaitą, kurioje būtų nurodytos pirmenybės teisės įsigyti akcijas apribojimo arba panaikinimo priežastys ir pagrindžiama siūloma emisijos kaina. Visuotinis susirinkimas veikia laikydamasis 40 straipsnyje išdėstytų taisyklių dėl kvorumo ir daugumos. Jo sprendimas skelbiamas <...>

5. Valstybės narės įstatymai gali nustatyti, kad įstatai, įregistravimo dokumentas ar visuotinis susirinkimas, veikiantis pagal šio straipsnio 4 dalyje išdėstytas taisykles dėl kvorumo, daugumos ir paskelbimo, gali suteikti įgaliojimus apriboti arba atšaukti pirmenybės įsigyti akcijas teisę bendrovės organui, kuriam suteikti įgaliojimai priimti sprendimą dėl pasirašytojo kapitalo didinimo neviršijant įstatinio kapitalo dydžio. Tokie įgaliojimai negali būti suteikti ilgesniam laikotarpiui, nei nurodyta 25 straipsnio 2 dalyje.

6. 1–5 dalys taikomos visų vertybinių popierių, kurie gali būti konvertuojami į akcijas ar suteikia teisę pasirašyti akcijas, išleidimui, bet ne tokių vertybinių popierių konvertavimui ar teisės pasirašyti akcijas panaudojimui.“

Direktyva 2001/24/EB

- 7 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 15), kaip matyti iš jos 6 konstatuojamosios dalies, siekiama, kad valstybės narės abipusiškai pripažintų priemones, kurias kiekviena jų taiko kredito įstaigų, turinčių jų išduotus leidimus, gyvybingumui atkurti. Šiuo tikslu minėtos direktyvos 3, 9 ir 10 straipsniuose numatyta, kad reorganizavimo ir likvidavimo priemonės, kurių imasi buveinės valstybės narės valdžios institucijos, visose kitose valstybėse narėse iš esmės turi teisinių pasekmių, nustatytų pagal šios valstybės narės teisę.

Reglamentas Nr. 407/2010/ES

- 8 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė (OL L 118, 2010, p. 1), grindžiamas SESV 122 straipsnio 2 dalimi. Šio reglamento 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) Dėl gilėjančios finansų krizės kai kurių valstybių narių skolinimosi sąlygos pablogėjo tiek, kad to negalima paaiškinti jokiais ekonomikos dėsniais. Jeigu dabar šių problemų skubos tvarka nebus imtasi spęsti, tokia padėtis gali sukelti didelę grėsmę visos Europos Sąjungos finansiniam stabilumui.

(5) Šiomis išimtinėmis aplinkybėmis, kurių valstybės narės negali kontroliuoti, būtina nedelsiant parengti Sąjungos stabilizavimo priemonę, kad Europos Sąjungoje būtų išsaugotas finansinis stabilumas. Tokia priemonė turėtų sudaryti Sąjungai sąlygas koordinuotai, skubiai ir veiksmingai reaguoti į konkrečioje valstybėje narėje kilusius ypač didelius sunkumus. Ji bus taikoma bendros ES ir Tarptautinio valiutos fondo (TVF) paramos kontekste.“

- 9 Minėto reglamento 1 straipsnyje nurodyta:

„Siekiant išsaugoti Europos Sąjungos finansinį stabilumą, šiuo reglamentu nustatomos sąlygos ir tvarka, kuriomis gali būti suteikta Sąjungos finansinė pagalba valstybei narei, patiriančiai arba dėl išimtinių, jos nekontroliuojamų aplinkybių realiai galinčiai patirti didelių ekonominių ar finansinių sunkumų, atsizvelgiant į galimą dabartinės priemonės, pagal kurią euro zonai nepriklausančių valstybių narių mokėjimų balansams gali būti teikiama vidutinės trukmės finansinė pagalba, kaip nustatyta [2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo (OL L 53, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 3 t., p. 81)], taikymą.“

10 Reglamento Nr. 407/2010 3 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Valstybė narė, siekianti gauti Sąjungos finansinę pagalbą, aptaria su Komisija, palaikant ryšius su Europos centriniu banku (ECB), savo finansinių poreikių įvertinimą ir Komisijai bei Ekonomikos ir finansų komitetui pateikia ekonominio ir finansinio koregavimo programos projektą.

2. Sprendimą suteikti Sąjungos finansinę pagalbą kvalifikuota balsų dauguma priima Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

3. Sprendime suteikti paskolą nurodoma:

- a) suma, vidutinis paskolos grąžinimo terminas, kainodaros formulė, didžiausias mokėjimų dalimis skaičius, Sąjungos finansinės pagalbos užtikrinimo laikotarpis ir kitos pagalbai įgyvendinti būtinos išsamios taisyklės;
- b) bendrosios ekonominės politikos sąlygos, susietos su Sąjungos finansine pagalba, kuria pagalbą gaunančioje valstybėje narėje siekiama atkurti tvirtą ekonominę ar finansinę padėtį ir grąžinti jai gebėjimą pačiai finansuoti savo poreikius finansų rinkose; šias sąlygas apibrėžia Komisija, konsultuodamasi su ECB, ir
- c) kad patvirtinama pagalbą gaunančios valstybės narės parengta koregavimo programa, kuria siekiama įvykdyti su Sąjungos finansine pagalba susietas ekonomines sąlygas.

<...>

5. Komisija ir pagalbą gaunanti valstybė narė sudaro susitarimo memorandumą, kuriame išsamiai išdėstomos Tarybos nustatytos bendrosios ekonominės politikos sąlygos. Susitarimo memorandumą Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.“

Įgyvendinimo sprendimas 2011/77/ES

11 2010 m. gruodžio 7 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2011/77/ES dėl Sąjungos finansinės pagalbos suteikimo Airijai (OL L 30, 2011, p. 34), iš dalies pakeistas 2011 m. gegužės 30 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2011/326/ES (OL L 147, 2011, p. 17; toliau – Įgyvendinimo sprendimas 2011/77), be kita ko, grindžiamas Reglamento Nr. 407/2010 3 straipsnio 3 dalimi. Šio sprendimo 1–3 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) Pastaruoju metu įtampa Airijai finansų rinkose vis didėjo, o tai rodė vis didėjantį nerimą dėl Airijos valstybės finansų tvarumo, turint omenyje plataus masto valstybės paramos priemones susilpnėjusiam finansų sektoriui. Dėl pernelyg didelio dalyvavimo nekilnojamojo turto ir statybų projektuose, minėtiems sektoriams žlugus, Airijos vidaus bankininkystės sistema patyrė didelių nuostolių. Dabartinė ekonomikos ir bankininkystės sektoriaus krizė taip pat padarė didžiulį poveikį Airijos valstybės finansams ir sustiprino nuosmukio poveikį. <...> Valstybės finansų būklės blogėjimui didelio poveikio turėjo paramos bankininkystės sektoriui priemonės, įskaitant dideles kapitalo injekcijas. Dabartinės rinkos problemos visų pirma reiškia tai, kad Airijos valstybės mokumas ir bankininkystės sistema krizės metu tapo neatsiejamai susiję; dėl to gerokai išaugo Airijos Vyriausybinių obligacijų palūkanų normos, o vidaus bankininkystės sistema yra faktiškai atskirta nuo finansavimo iš tarptautinių rinkų.

(2) Atsižvelgdamos į šį didelį ekonominį ir finansinį sutrikdymą, kuris kilo dėl išimtinių Vyriausybės nekontroliuojamų aplinkybių, 2010 m. lapkričio 21 d. Airijos valdžios institucijos oficialiai paprašė Europos Sąjungos, valstybių narių, kurių valiuta yra euro, ir Tarptautinio valiutos fondo (TVF) suteikti finansinę pagalbą siekiant padėti atkurti tvarų ekonomikos augimą, užtikrinti tinkamą

bankininkystės sistemos veikimą ir apsaugoti Sąjungos ir euro zonos finansinį stabilumą. 2010 m. lapkričio 28 d. pasiektas techninio lygmens susitarimas dėl 2010–2013 m. išsamaus politikos priemonių paketo.

- (3) Tarybai ir Komisijai pateikto ekonominio ir finansinio koregavimo programos projekto <...> tikslas – atkurti finansų rinkų pasitikėjimą Airijos bankininkystės sektoriaus ir valstybe, sudarant galimybę grįžti prie tvaraus ekonomikos augimo. Kad šie tikslai būtų pasiekti, programoje pateikti trys pagrindiniai elementai. Pirmiausia, finansų sektoriaus strategija, apimanti reikšmingą bankininkystės sektoriaus sumažinimą, jo finansinio įsiskolinimo mažinimą ir reorganizavimą, taip pat numatant tinkamą kapitalo restruktūrizavimą. <...>“

12. Minėto sprendimo 1 straipsnyje nurodyta:

„1. Sąjunga suteikia Airijai paskolą, kuri neviršija 22,5 mlrd. EUR ir kurios ilgiausias vidutinis terminas yra septyneri su puse metų.

<...>

4. Pirmąją dalį leidžiama naudoti įsigaliojus paskolos susitarimui ir susitarimo memorandumui [dėl specialių ekonominės politikos sąlygų, sudarytiems Komisijos ir Airijos]. Toliau paskola kaskart išmokama tik su sąlyga, kad gautas Komisijos (jai konsultuojantis su [Europos Centrinio Banku (ECB)]) ketvirčio įvertinimas, jog Airija vykdo bendros ekonominės politikos sąlygas, apibrėžtas šiuo sprendimu ir susitarimo memorandumu.“

13. Įgyvendinimo sprendimo 2011/77 3 straipsnyje numatyta:

„1. Airijos valdžios institucijų parengta ekonominio ir finansinio koregavimo programa <...> patvirtinama.

2. Kiekviena tolesnė dalis išmokama remiantis tuo, kad tinkamai vykdoma Airijos programa, kuri bus įtraukta į Airijos stabilumo programą ir nacionalinę reformų programą, ir įgyvendinamos specialios ekonominės politikos sąlygos, išdėstytos susitarimo memorandumu. [*Inter alia*, tai yra priemonės, numatytos šio straipsnio 4–9 dalyse.

<...>

4. 7–9 dalyse nurodytas priemonės Airija priima iki nurodytų metų pabaigos, o susitarimo memorandumu nurodomi tikslūs 2011–2013 m. terminai. <...>

5. Siekdama atkurti pasitikėjimą finansų sektoriuje, Airija atlieka tinkamą bankininkystės sistemos kapitalo restruktūrizaciją, greitai mažina jos finansinį įsiskolinimą ir vykdo griežtą restruktūrizaciją, kaip išdėstyta susitarimo memorandumu. Tuo tikslu Airija išvysto būsimos Airijos kreditų institucijų struktūros, funkcionavimo ir gyvybingumo strategiją, kuri nustatys, kaip užtikrinti jų veikimą be tolesnės valstybės pagalbos, ir susitaria dėl tos strategijos su Europos Komisija, ECB ir TVF. <...>

<...>

7. Per 2011 m. Airija pagal susitarimo memorandumo sąlygas priima šias priemones:

<...>

g) vidaus bankų kapitalo restruktūrizavimas iki 2011 m. liepos mėn. pabaigos (pritaikius atitinkamą koregavimą dėl numatomo „Irish Life & Permanent“ turto pardavimo) pagal 2011 m. PLAR ir PCAR [2011 m. riziką ribojančio likvidumo vertinimo ir peržiūros dėl riziką ribojančio kapitalo vertinimo] išvadas, kurias 2011 m. kovo 31 d. paskelbė Airijos centrinis bankas;

<...>“

Airijos teisė

14 Pagal *Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010* (2010 m. Kredito įstaigų stabilizavimo įstatymas, toliau – 2010 m. įstatymas) 4 straipsnį, be kita ko, siekiama:

„a) suvaldyti didelį ir besitęsiantį ekonomikos ir finansų sistemų trikdymą ir nuolatinę didelę grėsmę kai kurių kredito įstaigų stabilumui valstybėje ir finansų sistemai apskritai;

b) įgyvendinti kredito įstaigų reorganizavimą Airijoje, kad būtų stabilizuoti šių kredito įstaigų finansai ir jos būtų restruktūrizuotos (laikantis Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių), atsižvelgiant į 2011–2014 m. nacionalinį gaivinimo planą ir Europos Sąjungos ir Tarptautinio valiutos fondo finansinės paramos Airijai programą;

<...>“

15 Šio įstatymo 7 straipsnyje nurodyta:

„1. Atsižvelgdamas į 2 ir 4 dalis ministras gali pateikti pasiūlymą priimti nutartį dėl nurodymo, kuria atitinkamai įstaigai būtų nurodoma (per nustatytą laikotarpį) imtis tam tikro veiksmo ar veiksmų arba (per nustatytą laikotarpį) susilaikyti nuo veiksmo ar veiksmų, kuriais visais kartu siekiama konkretaus tikslo, visų pirma ir neapribojant minėtų nuostatų bendro pobūdžio, įskaitant kurią nors vieną ar kelias toliau nurodytas priemones:

a) nepaisant pagal įstatymą ar sutartį numatytos pirmumo teisės, <...> išleisti akcijas ministrui ar kitam ministro paskirtam asmeniui ministro pateiktame nutarties dėl nurodymo projekte nurodytomis sąlygomis už ministro nustatytą atlygį;

<...>

c) padidinti atitinkamos įstaigos įstatinį kapitalą (taip pat išleidžiant naujų klasių akcijas), kad ji galėtų leisti akcijas ministrui ar bet kuriam kitam jo paskirtam asmeniui;

d) pakeisti atitinkamos įstaigos steigimo dokumentą ir įstatus <...>;

<...>

2. Ministras gali pateikti nutarties dėl nurodymo pasiūlymą, tik jeigu jis, pasikonsultavęs su [Centrinio banko] valdytoju, laikosi nuomonės, kad tokią nutartį dėl nurodymo, kokia yra siūloma, būtina priimti siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nutarties dėl nurodymo pasiūlyme išdėstytas šio įstatymo tikslas.

<...>“

16 Šio įstatymo 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Užbaigus 7 straipsnyje nurodytas procedūras, susijusias su nutarties pasiūlymu, ministras kuo greičiau *ex parte* kreipiasi į *High Court* [(Aukštasis Teismas)] dėl tokios nutarties (šiam įstatyme ji vadinama „nutartimi dėl nurodymo“), kaip ji išdėstyta atitinkamame nutarties dėl nurodymo pasiūlyme, priėmimo.

2. *High Court* [(Aukštasis Teismas)], nagrinėdamas *ex parte* prašymą, pateiktą pagal 1 dalį, ir įsitikinęs, kad yra įvykdyti 7 straipsnio reikalavimai ir kad ministro nuomonė pagal šį straipsnį yra pagrįsta ir nėra teisiškai klaidinga, priima tokią nutartį dėl nurodymo, kokia yra siūloma <...>“

17 2010 m. įstatymo 11 straipsnyje nurodyta, kad atitinkama susijusi įstaiga arba kuris nors jos dalyvis gali kreiptis į *High Court* (Aukštasis Teismas) dėl nutarties dėl nurodymo panaikinimo. Tas teismas gali panaikinti nutartį dėl nurodymo, tik jeigu mano, kad nesilaikyta kurio nors to įstatymo 7 straipsnio reikalavimo ar kad ministro nuomonė pagal šio straipsnio 2 dalį yra nepagrįsta ar teisiškai klaidinga.

18 2010 m. įstatymo 47 straipsnyje numatyta galimybė į nutartį dėl nurodymo įtraukti nuostatą, kad bet kokius įgaliojimus, kuriuos visuotiniame susirinkime gali įgyvendinti atitinkamos įstaigos nariai, vietoj jų gali įgyvendinti ministras.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

19 *Permanent TSB plc* (ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent plc*, toliau – ILP), yra Airijos teritorijoje veiklą vykdanči kredito įstaiga.

20 *Permanent TSB Group Holdings plc* (ankstesnis pavadinimas – *Irish Life and Permanent Group Holdings plc*, toliau – ILPGH), yra Airijoje įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė. ILPGH nėra kredito įstaiga. Pagrindinėje byloje nagrinėjamu laikotarpiu šiai bendrovei priklausė visas ILP įstatinis kapitalas.

21 Ieškovai pagrindinėje byloje yra ILPGH nariai ir akcininkai.

22 Finansų ir ekonomikos krizė, su kuria 2008 m. susidūrė Airija, sukėlė sunkių padarinių ir Airijos bankų, ir šios valstybės narės finansiniam stabilumui, nes bankų ir valstybės finansinis stabilumas itin glaudžiai susijęs dėl santykinio bankininkystės sektoriaus dydžio, palyginti su nacionalinės ekonomikos dydžiu, ir didelių garantijų už bankų skolas, kurias tais metais Airija suteikė šioms nacionaliniams bankams.

23 Nepaisant to, kad Airija ėmėsi paramos bankininkystės sektoriui priemonių, Airijos bankai ir toliau prarado rinkų pasitikėjimą ir šios valstybės narės finansinė situacija toliau blogėjo. Tokiomis aplinkybėmis Airijos valdžios institucijos parengė ekonominio ir finansinio koregavimo programą ir 2010 m. lapkričio 21 d., be kita ko, paprašė jai skirti finansinę Sąjungos pagalbą. Šioje programoje Airija įsipareigojo restruktūrizuoti ir rekapitalizuoti bankininkystės sektorių.

24 Įgyvendinimo sprendimu 2011/77 Taryba patvirtino minėtą programą ir šiai valstybei narei suteikė Sąjungos finansinę pagalbą pagal Reglamentu Nr. 407/2010 nustatytą Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę. 2010 m. gruodžio 16 d. Airija ir Komisija, remdamosi to sprendimo 1 straipsnio 4 dalimi, sudarė susitarimo memorandumą (toliau – susitarimo memorandumas). Pagal šiame susitarimo memorandume prisiimtus įsipareigojimus ir minėto sprendimo 3 straipsnio 4 ir 5 dalis ir 7 dalies g punktą ši valstybė narė, remdamosi *Central Bank of Ireland* (Airijos centrinis bankas) paskelbtomis peržiūros dėl riziką ribojančio kapitalo vertinimo ir peržiūros dėl riziką ribojančio likvidumo vertinimo išvadomis, turėjo iki 2011 m. liepos mėn. pabaigos rekapitalizuoti nacionalinius bankus.

- 25 Airijos centrinis bankas savo vertinimo išvadas paskelbė 2011 m. kovo 31 d. Remdamasis šiomis išvadomis Airijos centrinio banko valdytojas tą pačią dieną priimtu sprendimu nurodė ILP pritraukti 4 mlrd. EUR papildomų nuosavų lėšų.
- 26 2011 m. liepos mėn. ministras ILPGH akcininkams pateikė pasiūlymą, kuriuo siekta palengvinti šią ILP rekapitalizaciją 2,7 mlrd. EUR įnašu. 2011 m. liepos 20 d. vykusiame ILPGH neeiliniame visuotiniame susirinkime šis pasiūlymas buvo atmestas; šiame susirinkime bendrovės valdybai buvo nurodyta apsvarstyti kitas rekapitalizacijos galimybes ir tuo tikslu buvo paprašyta pratęsti Įgyvendinimo sprendime 2011/77 numatytą rekapitalizacijos terminą.
- 27 Pagal 2010 m. įstatymo 7 ir 9 straipsnius, siekdamas rekapitalizuoti ILP, ministras parengė nutarties dėl nurodymo pasiūlymą ir jį pateikė *High Court* (Aukštasis Teismas). Tas teismas priėmė tokią nutartį dėl nurodymo, kokia buvo pasiūlyta; joje buvo nurodyta ILPGH už 2,7 mlrd. EUR įnašą išleisti naujų akcijų ministrui už jo nustatytą vienos akcijos kainą, t. y. už 10 % sumažintą kainą, palyginti su vidutine 2011 m. birželio 23 d. kaina. Todėl ministras be ILPGH visuotinio akcininko susirinkimo sprendimo gavo 99,2 % šios bendrovės akcijų. Be to, buvo nurodyta išbraukti šias akcijas iš Airijos ir Londono vertybinių popierių biržų sąrašų.
- 28 Remdamiesi 2010 m. įstatymo 11 straipsniu ieškovai pagrindinėje byloje kreipėsi į minėtą teismą su prašymu panaikinti nutartį dėl nurodymo. *High Court* (Aukštasis Teismas) jie tvirtino, kad pagal šią nutartį atliktas kapitalo padidinimas nesuderinamas su Antrosios direktyvos 8, 25 ir 29 straipsniais, nes jis įvykdytas negavus ILPGH visuotinio susirinkimo pritarimo.
- 29 Ministras, ILPGH ir ILP atmetė šį argumentą remdamiesi Direktyva 2001/24, Reglamentu Nr. 407/2010, Įgyvendinimo sprendimu 2011/77, SESV 49, 65, 107, 119, 120 ir 126 straipsniais ir šios sutarties III dalies VIII antraštinėje dalyje esančiomis nuostatomis. Jų teigimu, pagal šias Sąjungos teisės nuostatas Airija, nepaisydama Antrosios direktyvos nuostatų, galėjo imtis būtinų priemonių savo pačios finansų sistemos vientisumui apginti. Pagal šios valstybės narės pareigas, kylančias iš minėtos sutarties III dalies VIII antraštinės dalies ir, be kita ko, jos 119 ir 120 straipsnių, ji net privalėjo imtis šių priemonių, kad užtikrintų sisteminę svarbą Airijai ir Sąjungai turinčios įstaigos saugumą.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, palyginęs tikimybes, padarė išvadą, kad ILP nebūtų galėjusi pritraukti reikalaujamų 4 mlrd. EUR nuosavų lėšų nei iš privačių investuotojų, nei iš esamų akcininkų po to, kai 2011 m. liepos 20 d. ILPGH neeiliniame visuotiniame susirinkime buvo atmestas ministro pasiūlymas dėl rekapitalizavimo. To teismo vertinimu, neatlikus rekapitalizacijos per Įgyvendinimo sprendime 2011/77 numatytą terminą ILP būtų žlugusi dėl įvairių galimų tolesnių įvykių, kaip antai indėlininkų atlikto ILP „apgulimo“, jos licencijos atšaukimo, reikalavimo išpirkti įvairias obligacijas pateikimo ar finansavimo teikiant skubią paramą likvidumui padidinti nutraukimo arba kai kurioms iš šių galimybių arba joms visoms kartu susidėjus.
- 31 Be to, minėtas teismas laikosi nuomonės, jog žlugus ILP ne tik būtų visiškai nuvertėjusios akcininkų akcijos, bet ir būtų sukelta sunkių padarinių Airijai. Šiuo aspektu jis, be kita ko, nurodo galimą indėlininkų atliekamą nacionalinių bankų „apgulimą“, paskesnę pasinaudojimą Airijos valstybės ILP suteikta garantija ir galimą viso ar dalies finansavimo šiai valstybei pagal ekonominio ir finansinio koregavimo programą panaikinimą dėl šios programos sąlygų nevykdymo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, dėl šių padarinių Airijai būtų padidėjusi grėsmė kitų valstybių narių ir Sąjungos finansiniam stabilumui.
- 32 Tokiomis aplinkybėmis *High Court* (Aukštasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Atsižvelgiant į:

i) [Antrąją direktyvą],

- ii) [Direktyvą 2001/24],
- iii) Airijos valstybės pareigas pagal [ESV sutarties] nuostatas, visų pirma jos 49, 65, 107, 120 straipsnius ir III dalies VIII antraštinę dalį,
- iv) Airijos valstybės pareigas pagal Europos Sąjungos ir TVF finansinės pagalbos programą,
- v) Igyvendinimo sprendimo 2011/77, priimto remiantis Reglamentu Nr. 407/2010, sąlygas:
  1. Ar pagal Antrąją direktyvą visomis aplinkybėmis, įskaitant šios bylos aplinkybes, draudžiama priimti nutartį dėl nurodymo pagal 2010 m. įstatymo 9 straipsnį remiantis ministro nuomone, kad ji yra būtina, jeigu dėl šios nutarties bendrovės kapitalas padidinamas be visuotinio susirinkimo sutikimo; naujos akcijos paskirstomos esamiems bendrovės akcininkams nepasiūlius jų įsigyti pirmumo teise ir be visuotinio susirinkimo sutikimo; nominali bendrovės akcijų vertė sumažinama be visuotinio susirinkimo sutikimo ir šiuo tikslu be visuotinio susirinkimo sutikimo pakeičiamas bendrovės steigimo dokumentas ir įstatai?
  2. Ar *High Court* [(Aukštasis Teismas)] pagal 2010 m. įstatymo 9 straipsnį dėl ILPGH ir ILP priimta nutartimi dėl nurodymo pažeista Sąjungos teisė?“

Dėl prašymų atnaujinti žodinę proceso dalį ir taikyti tyrimo priemones

- 33 Generaliniam advokatui pateikus išvadą, 2016 m. rugpjūčio 25 d. P. Skoczylas pateikė prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį. Tą pačią dieną Teisingumo Teismo kanceliarija gavo iš *Scotchstone* panašų prašymą, taip pat prašymą taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemones remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 64 straipsniu.
- 34 Grįsdami savo prašymus šie ieškovai pagrindinėje byloje iš esmės teigia, kad suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės dėl 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.* (C-526/14, ES:C:2016:570) ir aspektų, kuriais byla, kurioje priimtas šis sprendimas, skiriasi nuo pagrindinės bylos.
- 35 2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo *Scotchstone* raštą, kuriuo papildė prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį motyvus ir nurodė 2016 m. rugpjūčio 30 d. Komisijos sprendimą, kuriame konstatuota, kad 13 mlrd. EUR mokesčių lengvatos, kurias 2003–2014 m. Airija suteikė *Apple*, neatitinka Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių. Atsižvelgdama į šį sprendimą *Scotchstone* mano, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamu laikotarpiu Airija turėjo ir kitų finansinių išteklių, o ne tik suteiktų kaip Sąjungos finansinė pagalba dideliems ekonomikos sutrikimams atitaisyti. Šie kiti finansiniai ištekliai būtų suteikę galimybę šiai valstybei narei rekapitalizuoti ILP gavus ILPGH visuotinio susirinkimo pritarimą ir laikantis Antrosios direktyvos nuostatų.
- 36 Šiuo aspektu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, susipažinęs su generalinio advokato nuomone, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį, be kita ko, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.
- 37 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnio 1 dalį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinio advokato nuomonę, nutartimi, kurioje išdėstyti įrodytini faktai, skiria, jo manymu, tinkamas pasirengimo nagrinėti bylą priemones.

- 38 Teisingumo Teismas, susipažinęs su generalinio advokato nuomone, mano nagrinėjamoje byloje turintis visą būtiną informaciją sprendimui dėl jam pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimti ir kad šis prašymas neturi būti nagrinėjamas remiantis argumentu, dėl kurio jam nebuvo pareikšta nuomonės.
- 39 Taigi reikia atmesti P. Skoczylas ir *Scotchstone* prašymus.

Dėl prejudicinių klausimų

- 40 Pirmiausia reikia pažymėti, jog nors iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad juo siekiama Antrosios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies ir 25 ir 29 straipsnių išaiškinimo, remiantis šiame prašyme pateikta informacija negalima nustatyti kitų Sąjungos teisės nuostatų, pagal kurias, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, gali būti draudžiama tokia priemonė kaip nutartis dėl nurodymo.
- 41 Pagal Antrosios direktyvos 8 straipsnį draudžiama, kad akcijos būtų išleistos mažesne kaina nei jų nominali vertė arba, jei nominalios vertės nėra, nei jų buhalterinė vertė. Šios direktyvos 25 straipsnyje numatyta, kad iš principo dėl kiekvieno bendrovės kapitalo padidinimo turi nuspręsti jos visuotinis susirinkimas. Minėtos direktyvos 29 straipsnyje iš esmės nurodyta, kad taip didinant kapitalą esamiems akcininkams pirmumo teise turi būti pasiūlyta įsigyti akcijų.
- 42 Kalbant apie nutartį dėl nurodymo, pažymėtina, jog iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad priėmus šią nutartį išleistos ILPGH akcijos mažesne kaina nei jų nominali vertė ir padidintas šios bendrovės įstatinis kapitalas, kartu panaikinus pirmumo teisę įsigyti akcijų, negavus šios bendrovės visuotinio susirinkimo pritarimo. Taigi neginčijama, kad pirmesniame punkte nurodyti reikalavimai nebuvo taikyti.
- 43 Tokiomis aplinkybėmis abu pateikti klausimai, kuriuos reikia nagrinėti kartu, turi būti suprantami taip, jog prašymą priimti prejudicinį klausimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Antrosios direktyvos 8 straipsnio 1 dalis ir 25 ir 29 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama priemonė, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama nutartis dėl nurodymo, kuri patvirtinama esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, keliantiems grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui, ir kuria padidinamas akcinės bendrovės kapitalas, negavus jos visuotinio susirinkimo pritarimo, išleidžiant naujas akcijas mažesne kaina nei jų nominali vertė ir esamiems akcininkams nesuteikiant pirmumo teisės jų įsigyti.
- 44 Šiuo aspektu iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytos informacijos matyti, kad nutartis dėl nurodymo buvo priimta per finansų ir ekonomikos krizę, dėl kurios Airija turėjo 2008 m. suteikti dideles garantijas nuo šios krizės nukentėjusiems nacionaliniams bankams ir, kadangi šių bankų finansinė padėtis toliau blogėjo ir taip pat kėlė grėsmę šios valstybės narės finansiniam stabilumui, 2010 m. pabaigoje paprašyti Sąjungos finansinės pagalbos, kartu įsipareigodama restruktūrizuoti ir rekapitalizuoti nacionalinių bankų sektorių.
- 45 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, kadangi pati ILP negalėjo atlikti rekapitalizavimo, kaip antai numatyto ir susitarimo memorandume ir įvykdytino iki 2011 m. liepos mėn. pabaigos, dėl šių didelių nacionalinės ekonomikos sutrikimų reikėjo Airijos valstybės įsikišimo, kad būtų išvengta šios bendrovės žlugimo, keliančio grėsmę tiek šios valstybės narės, tiek kitų valstybių narių ir Sąjungos finansiniam stabilumui.
- 46 Nacionalinių bankų, iš kurių vienas buvo ILP, rekapitalizavimas iki 2011 m. liepos 31 d. taip pat kaip Sąjungos finansinės pagalbos Airijai išmokėjimo sąlyga buvo numatyta Įgyvendinimo sprendimo 2011/77 1 straipsnio 4 dalyje ir 3 straipsnio 2, 4, 5 dalyse ir 7 dalies g punkte. Pagal

Reglamentą Nr. 407/2010 (jis pats priimtas remiantis SESV 122 straipsnio 2 dalimi, kuria, be kita ko, siekiama sudaryti sąlygas susidoroti su situacija esant „išimtinėms aplinkybėms“) šią finansinę pagalbą sudaro skubos priemonė, skirta Sąjungos finansiniam stabilumui išsaugoti.

- 47 Be abejo, tam, kad ILP būtų rekapitalizuota, nutartyje dėl nurodymo buvo nurodyta padidinti ILPGH kapitalą. Tačiau Įgyvendinimo sprendimo 2011/77 3 straipsnio 7 dalies g punkte numatytas nacionalinių bankų, iš kurių vienas yra ILP, rekapitalizavimas nenurodant, kokiais būdais tai reikia atlikti. Todėl Airijos valdžios institucijoms nebuvo privalomas tiesioginis įnašas į ILP įstatinį kapitalą, bet jos galėjo vykdyti šį rekapitalizavimą padidinant ILPGH kapitalą.
- 48 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 30 ir 31 punktuose, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, palyginęs susijusius interesus, priėjo prie išvados, kad 2011 m. liepos 20 d. priėmus neeilinio ILPGH visuotinio susirinkimo sprendimą atmesti ministro pasiūlymą rekapitalizuoti, nutartis dėl nurodymo buvo vienintelis būdas per Įgyvendinimo sprendime 2011/77 numatytą terminą užtikrinti ILP rekapitalizavimą, būtiną siekiant išvengti šios finansų įstaigos žlugimo ir taip užkirsti kelią didelei grėsmei Sąjungos finansiniam stabilumui.
- 49 Pagal Antrosios direktyvos antrą konstatuojamąją dalį šia direktyva siekiama užtikrinti minimalią lygiavertę akcinių bendrovių akcininkų ir kreditorių apsaugą. Taigi, kaip Teisingumo Teismui pateiktose pastabose pažymėjo ILPGH, ILP ir Airija, šioje direktyvoje numatytomis priemonėmis dėl šių bendrovių steigimo ir jų kapitalo palaikymo, didinimo ir mažinimo užtikrinama minėta apsauga nuo minėtų bendrovių organų priimamų aktų, taigi jos susijusios su įprastu tų bendrovių veikimu (pagal analogiją žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, ES:C:2016:570, 86 ir 87 punktus).
- 50 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 44–48 punktų, nutartis dėl nurodymo yra ne akcinės bendrovės organo priimtas aktas jai įprastai veikiant, bet išimtinė nacionalinių valdžios institucijų priemonė, kuria siekiama didinant kapitalą išvengti tokios bendrovės žlugimo, kuris, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, keltų grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui. Pagal Antrąją direktyvą akcinės bendrovės akcininkams ir kreditoriams suteikiama apsauga, kiek tai susiję su šios bendrovės įstatiniu kapitalu, neapima tokios nacionalinės priemonės, kuri patvirtinta esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams ir kuria siekiama pašalinti sistemine grėsme Sąjungos finansiniam stabilumui, kylančią dėl atitinkamos bendrovės kapitalo trūkumo.
- 51 Taigi pagal Antrosios direktyvos nuostatas nedraudžiama išimtinė su akcinės bendrovės įstatiniu kapitalu susijusi priemonė, kaip antai nutartis dėl nurodymo, kurią nacionalinės valdžios institucijos patvirtino esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, negavusios šios bendrovės visuotinio susitarimo pritarimo, siekdamos išvengti sisteminės rizikos ir užtikrinti Sąjungos finansinį stabilumą (pagal analogiją žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, ES:C:2016:570, 88–90 punktus).
- 52 Šios išvados negali paneigti aplinkybė, kad nutartis dėl nurodymo, kaip tvirtina ieškovai pagrindinėje byloje, gali būti laikoma ne „teismine priemone“, bet „laikinu administraciniu sprendimu“. Iš tiesų, iš dviejų pirmesnių punktų matyti, kad pagal Antrąją direktyvą tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nedraudžiama patvirtinti priemonę, kaip antai nutartį dėl nurodymo; šią nutartį priėmusios nacionalinės valdžios institucijos pobūdis šiuo atveju neturi reikšmės.
- 53 Priešingai, nei tvirtina ieškovai pagrindinėje byloje, pirma nurodytas aiškinimas nėra niekaip nesuderinamas su Teisingumo Teismo aiškinimu, pateiktu 1996 m. kovo 12 d. Sprendime *Pafitis ir kt.* (C-441/93, ES:C:1996:92). Iš tiesų dėl šio sprendimo 44–48 punktuose išdėstytų aplinkybių pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 1996 m. kovo 12 d. Sprendimas *Pafitis ir kt.* (C-441/93, ES:C:1996:92); pastaroji byla buvo susijusi su vieno banko nemokumu. Nors Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Antroji direktyva toliau taikoma, kai įgyvendinama „įprastinė reorganizavimo tvarka“ (1996 m. kovo 12 d. Sprendimo *Pafitis ir kt.*, C-441/93,

ES:C:1996:92, 57 punktą), jis, kaip savo išvados 45 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nėra pareiškęs nuomonės dėl išimtinių reorganizavimo priemonių, kaip antai nutarties dėl nurodymo, kuria siekiama, esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, išvengti banko žlugimo, kad būtų apsaugotas Sąjungos finansinis stabilumas.

- 54 Be to, kaip Teisingumo Teismui pateiktose pastabose pažymėjo ILPGH, ILP ir Airija, byloje *Pafitis ir kt.* (C-441/93, ES:C:1996:92), ginčytos nacionalinės priemonės buvo patvirtintos laikotarpiu nuo 1986 iki 1990 m., o sprendimą Teisingumo Teismas priėmė 1996 m. kovo 12 d., t. y. daug anksčiau, nei prasidėjo trečiasis ekonominės ir pinigų sąjungos įgyvendinimo etapas įvedant eurą, įsteigiant Eurosystemą ir atliekant su tuo susijusius Sąjungos sutarčių pakeitimus. Nors yra aiškus bendrasis interesas visoje Sąjungoje užtikrinti tvirtą ir nuoseklią akcininkų ir kreditorių apsaugą, negalima laikyti, kad šis interesas visomis aplinkybėmis yra viršesnis už bendrąjį interesą užtikrinti tais pakeitimais įsteigtos finansų sistemos stabilumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, ES:C:2016:570, 91 punktą).
- 55 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Antrosios direktyvos 8 straipsnio 1 dalis ir 25 ir 29 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiama priemonė, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama nutartis dėl nurodymo, kuri patvirtinama esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, keliantiems grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui, ir kuria padidinamas akcinės bendrovės kapitalas, negavus jos visuotinio susirinkimo pritarimo, išleidžiant naujas akcijas mažesne kaina nei jų nominali vertė ir esamiems akcininkams nesuteikiant pirmumo teisės jų įsigyti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš [SESV 54 straipsnio] antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendrovės steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo 8 straipsnio 1 dalis ir 25 ir 29 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiama priemonė, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama nutartis dėl nurodymo, kuri patvirtinama esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, keliantiems grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui, ir kuria padidinamas akcinės bendrovės kapitalas, negavus jos visuotinio susirinkimo pritarimo, išleidžiant naujas akcijas mažesne kaina nei jų nominali vertė ir esamiems akcininkams nesuteikiant pirmumo teisės jų įsigyti.

Parašai.